

**Călcâiul lui Ahile al securității naționale a Israelului
“Săbii de fier”, problema ostaticilor și a persoanelor
dispărute**

Autor: Col. (rez.) Shai Shabtai-BESA Center

Redactor: Victoria Sara Dazin

Luptele din Fâșia Gaza IDF - © purtător de cuvânt al IDF

Săbii de fier: Problema ostaticilor și a persoanelor dispărute

Până la sfârșitul anilor șaptezeci, politica Israelului privind ostaticii, prizonierii și persoanele dispărute s-a bazat pe considerente naționale. Doctrina Entebbe nu permitea negocieri cu organizațiile teroriste care implicau înțelegeri cuprinzătoare pentru eliberarea în masă a prizonierilor, deoarece acest lucru ar echivala cu o capitulare în fața terorii. Ostaticii israelieni urmau să fie eliberați fie prin mijloace operaționale, fie prin negocieri locale, fie prin schimburi de prizonieri după încheierea luptelor. Dar în ultimele patru decenii, încă de la Acordul de la Jibril din 1985, a existat o schimbare în politica Israelului în această privință pentru a implica eliberarea în masă a prizonierilor. Acest lucru a cauzat Israelului daune strategice profunde. Negocierea cu Hamas pentru eliberarea ostaticilor din Gaza prin acorduri cuprinzătoare, all-inclusive, mediate de Qatar ("toată lumea pentru toată lumea") ar submina strategia Israelului în războiul Săbiilor de Fier. Este timpul să facem o schimbare fundamentală în politica Israelului cu privire la această problemă și să readoptăm Doctrina Entebbe, care poate salva viețile ostaticilor actuali și poate preveni luarea mai multor ostatici în viitor.

Înainte de a aborda această problemă dificilă, doresc să clarific faptul că inima mea se îndreaptă către ostaticii din Gaza și familiile acestora.

Deciziile care afectează viețile omenești și care sunt luate la nivel național trebuie să se bazeze pe gestionarea riscurilor. Astfel, deciziile privind măsurile de siguranță, blocajele COVID, prevenirea infecțiilor mortale în spitale, disponibilitatea medicamentelor, combaterea criminalității și altele se bazează pe evaluări ale riscurilor. Opinia publică și presiunile politice influențează aceste evaluări, dar nu sunt de obicei factorii predominanți.

Nu și în domeniul securității. În ultimele decenii, un "principiu din umbră" a intrat în teoria securității israeliene care acordă prioritate

minimizării victimelor și creării "securității absolute" mai presus de toate celelalte considerente. Acest principiu reprezintă o **trecere de la securitatea națională la securitatea personală**. Organizațiile de securitate israeliene s-au concentrat obsesiv pe prevenirea oricăror victime și a fost impus un discurs public care cerea "o investigație amănunțită a fiecărei victime". Toate acestea au transformat gândirea de securitate într-o gândire de paie centrată pe riscul local și tactic, ceea ce face dificilă vederea imaginii holistice mai largi. Acest tip de gândire s-a prăbușit la 7 octombrie și este evidentă o schimbare clară înapoi în direcția doctrinei securității naționale.

Cu toate acestea, în **ceea ce privește o problemă critică, nu au existat suficiente schimbări în gestionarea riscurilor de securitate: problema ostaticilor și a persoanelor dispărute**. Până la sfârșitul anilor șaptezeci, Israelul a aderat la o doctrină a nenegocierii cu teroriștii, cu excepția înțelegerilor locale și a schimburilor de prizonieri după încheierea ostilităților. Sub această doctrină, Israelul era dispus să facă mari eforturi din punct de vedere operațional și diplomatic. O schimbare semnificativă a avut loc odată cu Acordul Jibril din 1985, în care Israelul a eliberat un număr mare de teroriști închiși și le-a permis să se întoarcă la casele lor din teritorii.

De atunci, concentrarea națională obsesivă asupra captivilor și a persoanelor dispărute a subminat fundamentele securității naționale a Israelului. Al doilea război din Liban a început din cauza răpirii de către Hezbollah a doi soldați israelieni și uciderea altor trei, iar operațiunea Cast Lead a fost lansată parțial pentru a asigura eliberarea soldatului israelian Gilad Shalit, care a fost în captivitate Hamas timp de cinci ani. Israelul a eliberat 1.027 de prizonieri de securitate în schimbul lui Shalit, inclusiv 280 care ispășeau condamnări pe viață pentru terorism împotriva țintelor israeliene. În plus, prizonierii care au fost eliberați ca parte a înțelegerii Jibril au fost activi în prima Intifadă.

Problema captivilor și a persoanelor dispărute a devenit călcâiul lui Ahile al securității naționale a Israelului. Ne face vulnerabili în ochii dușmanilor noștri, ne slăbește statutul regional în ochii potențialilor

aliați și este derutant pentru partenerii noștri internaționali și regionali, în special pentru americani.

Există multe motive pentru care este rău pentru națiune să negocieze eliberarea captivilor ca parte a unui acord cuprinzător:

1. **Daune aduse strategiei israeliene:** Strategia Israelului în războiul Săbiilor de Fier se bazează pe prăbușirea organizației Hamas din Gaza și neutralizarea conducerii și capacităților sale militare. Aceste obiective nu pot coexista cu o negociere în masă a schimbului de prizonieri, care ar constitui o continuare a recunoașterii de către Israel a Hamas ca forță pe teren și entitate legitimă.
2. **Daune aduse operațiunilor militare israeliene:** IDF se confruntă cu un inamic dur și sofisticat care se pregătește pentru acest conflict de mulți ani. Numai acțiunile militare care își mențin puterea și ritmul, destabilizând efectiv inamicul și dezechilibrându-l, vor duce la atingerea obiectivelor Israelului cu cel mai mic număr posibil de victime. Ezitarea, întârzierea sau încetarea acțiunii militare care rezultă din negocierea prizonierilor ar avea probabil consecințe operaționale.
3. **Deteriorarea clarității morale:** Hamas, care a comis crime împotriva umanității și are aspirații de genocid similare cu cele ale naziștilor, s-a descalificat ca partener legitim pentru negocieri. Acceptând oricum să poarte negocieri cu ei, Israelul le-ar restabili, de fapt, legitimitatea internațională și ar nega pretențiile Israelului împotriva altor țări din întreaga lume, cum ar fi Rusia, în această privință. Eliberarea celor implicați în operațiune pe 7 octombrie într-un acord de schimb ar deteriora, de asemenea, argumentul că au participat la crime împotriva umanității. Acești teroriști, precum și cei capturați în Gaza, ar trebui aduși în fața justiției, pedeapsa cu moartea atârând deasupra capetelor lor.
4. **Erodarea pozițiilor Israelului și SUA în Orientul Mijlociu:** După evenimentele din 7 octombrie, prăbușirea Hamas este esențială pentru restaurarea poziției Israelului – și, în consecință, a poziției Statelor Unite – în Orientul Mijlociu. Acesta formează baza parteneriatelor continue ale

Israelului cu Arabia Saudită și statele moderate. Realizarea unui acord cuprinzător de schimb de prizonieri în masă le-ar afecta negativ pe ambele.

5. **Hamas nu vrea cu adevărat un acord:** Hamas înțelege că însăși existența sa este în joc. Controlul său continuu asupra ostaticilor are un singur obiectiv: să folosească negocieri nesfârșite pentru a submina dezmembrarea puterii sale politice și militare.
6. Nu există "toată lumea **pentru toată lumea**": Hamas știe doar parțial ce ostatici se află, unde se află în Fâșia Gaza și în ce stare se află. Pentru ca Hamas să organizeze schimburile, ar fi nevoie de câteva săptămâni de organizare liniștită pentru a le localiza pe toate. Israelul nu poate permite acest lucru din motivele menționate. Mai mult, prizonierii care au căzut ulterior în mâinile Hamas pe măsură ce luptele au continuat, ar deschide din nou problema negocierilor. Acest lucru nu va înceta decât dacă Israelul îi va pune capăt. Pe lângă aceste considerente, eliberarea în masă a prizonierilor Hamas ar avea propriile implicații semnificative și evidente asupra securității.
7. **O interdicție strictă de a se alătura efortului umanitar:** Efortul umanitar este o condiție pentru capacitatea strategică a Israelului de a submina Hamas din punct de vedere politic și militar. Trebuie evitată conectarea acesteia la problema ostaticilor.

Din toate aceste motive, continuarea negocierilor pentru un acord pentru ostatici, care să includă eliberarea prizonierilor Hamas, ar fi o greșală strategică gravă pentru Israel. În gestionarea riscurilor naționale, nu există nicio logică care să justifice continuarea negocierilor în acest mod, ceea ce contravine tuturor considerentelor de mai sus.

Israelul poate crea o schimbare istorică în problema captivilor și a persoanelor dispărute. O abordare clară are potențialul de a modifica fundamental acest domeniu prin atingerea acestor obiective:

1. **Transmiterea unui mesaj vital aliaților Israelului:** Israelul ar trimite acest mesaj: "Suntem o națiune occidentală și liberală dedicată bunăstării cetățenilor noștri, precum și a cetățenilor altor țări. Am efectuat o examinare a tuturor opțiunilor disponibile pentru salvarea ostaticilor. Înțelegem că

această problemă este folosită ca o carte strategică împotriva noastră pentru a ne abate de la obiectivul nostru principal de dezmembrare militară și administrativă completă a organizației Hamas, care comite crime împotriva umanității împotriva noastră și împotriva altora. Din acest moment, nu ne vom angaja în negocieri cuprinzătoare pentru eliberarea captivilor cu o astfel de organizație, deoarece s-a descalificat ca partener legitim de negociere".

2. **Creșterea presiunii internaționale și israeliene** asupra țărilor angajate în dialog cu conducerea Hamas pentru a asigura eliberarea ostajilor, cu accent pe cetățenii străini, civili în general, vârstnici, femei și copii.
3. **Stimularea activității pe teren pentru a promova eliberarea ostajilor.**
4. **Încurajarea înțelegerilor locale pentru eliberarea ostajilor.**
5. Promovarea unui proces de localizare a ostajilor și de **efectuare a schimburilor de prizonieri cu noul regim din Gaza după încheierea războiului.**

Această nouă abordare a Israelului ar echivala cu o schimbare strategică pe termen lung în ceea ce privește problema prizonierilor și a persoanelor dispărute și o inversare a daunelor grave în curs cauzate de acordurile extinse cu teroriștii. Vechea abordare a cauzat Israelului un rău considerabil. Noul sistem are potențialul de a salva ostajii actuali și de a preveni noi cicluri de răpiri.

Col. (rez.) Shai Shabtai este cercetător principal la Centrul BESA, expert în securitate națională, planificare strategică și comunicare strategică. Strateg de apărare cibernetică și consultant pentru companii de top din Israel. Shay este pe cale să-și termine doctoratul la Universitatea Bar-Ilan.

Swords of Iron: The Problem of Hostages and Missing Persons

By Col. (res.) Shai Shabtai, November 19, 2023

“Săbii de fier: Problema ostajilor și a persoanelor dispărute” de col. (rez.) Shai Shabtai, Centrul BESA.

Subiect: Până la sfârșitul anilor șaptezeci, politica Israelului privind ostaticii, prizonierii și persoanele dispărute s-a bazat pe considerente naționale. Doctrina Entebbe nu permitea negocieri cu organizațiile teroriste care implicau înțelegeri cuprinzătoare pentru eliberarea în masă a prizonierilor, deoarece acest lucru ar echivala cu o capitulare în fața terorii. Dar în ultimele patru decenii, încă de la Acordul de la Jibril din 1985, a existat o schimbare în politica Israelului în această privință pentru a implica eliberarea în masă a prizonierilor. Acest lucru a cauzat Israelului daune strategice profunde. Negocierea cu Hamas pentru eliberarea ostaticilor din Gaza prin acorduri cuprinzătoare, all-inclusive, mediate de Qatar ("toată lumea pentru toată lumea") ar submina strategia Israelului în războiul Săbiilor de Fier. Este timpul să facem o schimbare fundamentală în politica Israelului cu privire la această problemă și să readoptăm Doctrina Entebbe, care poate salva viețile ostaticilor actuali și poate preveni luarea mai multor ostatici în viitor.